

Posudek vedoucího práce

František Teplý: Angažovanost v kontextu českých uměleckých skupin

Autor bakalářské práce se velmi podnětným způsobem zamýšlí nad podstatným prvkem současné umělecké aktivity, který představuje problém „angažovanosti“, jenž přes svoje rozšíření a pestrost přístupů není stále teoreticky reflektován takovým způsobem, aby bylo možné využívat ukotvené pojmy nebo se alespoň rámcově shodnout na jeho generálním významu.

Za velmi důležité považuji též fakt, že autor si za pole či „materiál“ svého zkoumání a tázání zvolil především skupinovou tvorbu, která v posledních letech představuje zřejmě nejzřetelnější oblast uplatnění zmíněných uměleckých tendencí. Tímto vymezením pole postupně dochází k odstraňování přílišné rozostřenosti a lze dospět k pracovním závěrům, které sice zůstávají do značné míry otevřené, ale obrysy dané problematiky zde jasně vystupují.

Jeden z klíčových argumentů pak tvoří komentář proměny pojetí autorství mezi klasickou modernistickou „individualitou“ a dnešním „kolektivním autorem“, který si do značné míry uchovává status anonymity (nejen kvůli občasnému překračování právních norem). Anonymita jednotlivce, překrytá skupinovou „identitou“ respektive spíše skupinovým image (má blízko i k reklamním strategiím, k logu, značce a její „legendě“) odpovídá i vzdoruje dnešním masmediálním tendencím a tím dotváří „angažmá“ daného sdružení, které může vystupovat jako zainteresovaný komentátor širší sociální a politické problematiky. Otázkou zůstává, zda toto „využívání zbraní nepřítele“ je tvůrci dostatečně reflektované a zda nedochází ke kontraproduktivnímu propojování s různými zájmovými skupinami (většinou mají ekonomickou povahu). Pak by už nešlo o

smysluplnou umělecko-kritickou práci, ale o bojůvky mezi jednotlivými „klany“, jimž by umělecká angažovanost paradoxně nabízela spíše určitou masku.

Autor bakalářské práce si všechny tyto otázky dobře uvědomuje (jak bylo patrné i při konzultacích), svoji argumentaci vede po dobře sledovatelné linii a využívá relevantní příklady. Závěr jeho práce vyzývá k širší diskusi, které je dnes už opravdu třeba.

Práci doporučuji k obhajobě a navrhuji hodnocení mezi 1 a 2.

Václav Hájek